

Дитячий табір «Супутник» відсвяткував 50-річчя

Табір розташований у мальовничому місці на березі перлини Шацьких озер — Світязя. Щосезону тут відпочиває, набирається сил та енергії більш як тисяча дітей освітан. Нині до послуг юних відпочивальників — кілька корпусів, їдальня, клуб, літній танцювальний майданчик. На жаль, досі не розв'язана проблема каналізації. Однак цього року з обласного бюджету виділено три мільйони гривень для спорудження каналізаційної мережі.

В обіг запустили нову двадцятигривневу монету «Київський князь Володимир»

Пам'ятна монета — зі срібла. У її центрі — позолочена постать київського князя Володимира. З іншого боку — перша монета Київської держави — срібляник, фрагменти забудови древнього Києва та назви племен, які там жили. Ціна такої монети — 1158 гривень. Колекціонери вже вишикувалися в чергу за нею. Придбати її можна у Нацбанку України. Тираж монети обмежений — усього 2 тисячі.

13

Відомості.інфо

№29 (771)

30 липня - 5 серпня 2015 року

<http://www.vidomosti.info/>

ЖИТТЯ

У старости із Криничного лад і біля храму, і біля дому

Невеличкий Свято-Різдво-Богородичний храм с. Криничне, збудований за ініціативи та безпосередньої участі його теперішнього старости Володимира Омельчука, вражає не лише своєю архітектурою, а й довершеністю дизайну території. Милують око квіти, оформлені у красиві клумби із садовими ліхтарями, молоді туї, ретельно підстрижений газон та охайні тротуарні доріжки. Така ж краса і біля власного будинку старости.

Пан Володимир не місцевий, чоловік приїхав у 1983 році в Криничне на заробітки на будівництво колгоспних споруд із с. Хотинь, що на Рівненщині. Вподобавши тутешню дівчину, яка ходила на роботу повз

свиней, мають коника та весь реманент, то садять гектар картоплі, а два гектари засівають.

Виростили двоє чудових дітей. Син Віталій їздить на заробітки, одружений, подарував батькам двійко онуків. Донька Альона поки не поспішає заміж і, вивчившись на фармацевта, очолює аптеку в Липинах, що біля Луцька.

Сім'я Омельчуків постійно мешкала по сусідству із храмом. А оскільки попередній староста був літньою людиною, то часто просив про допомогу пана Володимира. У їхній хаті проводили й обіди для батюшок на празники. Касирка теж була жінкою в літах, тож дружина пана Володимира часто допомагала їй.

дівлі ще навіть не прибирали, як у село приїхав колишній батюшка, що вже служив у Харкові. Він привіз пожертву на будівництво нового храму — тисячу гривень. Повертався священник додому через Корець Рівненської області, де народився. Разом із ним по дорозі поїхав до брата на весілля Володимир Федорович.

— У Корці був при смерті ясновидючий монах, тож батюшка запропонував до нього зайти, — пригадує церковний староста. — Провів мене через наговп охочих поспілкуватися із провидцем, і я почув від того: «Знаю, що у вас храм згорів, але не переживайте, молись — і скоро у вас буде новий гарний храм». Вийшовши на подвір'я, я сказав нашому колишньому батюшці, що цей монах, мабуть, помилився, адже на тому місці — згарище й, окрім тисячі гривень, коштів на будівництво немає.

Проте, повернувшись, Володимир Федорович скликав у селі збори, оголосив громаді про намір збудувати нову цегляну церкву і попросив людей здавати кошти. Сільчани реагували по-різному: дехто активно долучився до збору грошей, окремі жителі навіть групами їздили по сусідніх районах. Є багато й таких, хто і до цього часу не здав ні копійки. Мало-помалу, але за три роки,

будову, вирішив залишитися. Після одруження молода сімейна пара отримала від колгоспу будинок, а сам Володимир Федорович став трудитися разом із дружиною Ольгою Никонівною оператором машинного доїння.

— З перших днів, може, дехто там і сміявся, що чоловік працює доярем, але потім це ввійшло у звичку, — каже Володимир Омельчук. — Тож більше 20 років трудився на фермі, був одним із перших, а фотографія висіла на районній дошці пошани, поки місцевий колгосп «Комсомолец» не припинив свого існування.

Подружжя ще не пенсійного віку, тож усі доходи — лише від господарства: тримають три корови,

— Після того, як помер староста, мені запропонували стати на його місце, і я взявся за це діло, — пригадує мій співрозмовник. — Бо ж віріс у родині, де всі ходили до церкви, хоч вона і була в іншому селі.

У 2008-му прихожан церкви у Криничному спіткало важке випробування: дерев'яний храм 1862 року згорів увечері на Водохреще. Люди думали, що в селі більше ніколи не буде церкви. Однак діти пана Володимира насадили на батька, щоб той приклав усі сили, але збудував нову.

— Діти казали: «Помрете, не дай Бог, то нас тут заклоють», — пригадує пан Володимир. — Неначе це з моєї вини згоріла церква, але, як не крути, за все відповідає староста.

Обгорілі частини церковної бу-

у 2011-му, в селі таки збудували велику цегляну церкву, яка нині є його окрасою. Благоустроєм території біля храму опікуються касир Лідія Горінович, кума старости Віра

Ковальова та дружина Ольга. Сам пан Володимир продовжує бути тут головною дійовою особою, оскільки свого настоятеля церква не має досі,

обійстя, де мешкає його родина. Тут узагалі фантазії господині пані Ольги (на знімку) та доньки Альони немає меж. Уся площа перед будинком — це дивовижна казка, яку Омельчуки постійно створюють самі для себе. Тут тобі і доріжки, і фігурки різних звірів, і чудернацькі клумби, місток, будиночок, маленький ставочок та гойдалка. Жінки просять пана Володимира зробити ще й бенікду, а він усе відмовляє: «Хай-но біля церкви лад наведу...».

Сергій ГУСЕНКО,
фото автора

В'їзд у старий Луцьк зроблять платним

Члени виконкому Луцької міської ради погодили проект-схему організації дорожнього руху в старій частині міста, яку представив перший заступник міського голови Тарас Яковлев. — Монтаж паркувальних терміналів здійснюватиметься за рахунок паркувальної організації, яка перемогла в конкурсі. Завдяки платному в'їзду ми врегулюємо повністю транспортний рух на вул. Замковій, яка на сьогодні є найбільш проблематичною. І також обмежимо в'їзд на саму Замкову площу та площу Ринок там, де сьогодні паркуються автомобілі.

За його словами, буде можливість моніторити автомобілі, що в'їжджають, і допускати тільки ту кількість транспорту, яка передбачена проектом. Для тих, хто живе в старій частині Луцька, а також для підприємців, які здійснюють там свою господарську діяльність, в'їзд зроблять безкоштовним.

Тарас Яковлев зауважив, що у вечірню пору та вночі в'їзд у Старе місто буде без обмежень і безко-

штовним. Щоправда, з котрої години — ще не вирішили, це питання обговорюватимуть пізніше.

Міський голова Микола Романюк навів приклад Кам'янця-Подільського, де за схожою схемою працюють уже давно. Там міський бюджет у рік отримує 3 мільйони збору за в'їзд у стару частину й ці кошти використовують на благоустрій.

— Частину коштів за паркування ми будемо спрямовувати на відновлення пам'яток архітектури в

Старому місті, — зазначив Микола Ярославович.

Відповідно до схеми, до паркувальної зони потрапляє частина ринку на ділянці підприємця Пахолко, яку, найімовірніше, доведеться переносити. Як і частину, що належить облспоживспільці.

— Звільнення лівої частини ринку (від вул. Замкової) під парковку буде однозначно, — наголосив Тарас Яковлев.

Людмила ШИШКО

У Гуці відбудеться караван-фест для автотуристів

25 липня на території с. Гуца (Любомльщина) стартував караван-фест «Шацькі озера», що триватиме до 1 серпня. Захід проходить на території першого на Волині кемпінгу для автотуристів, який облаштований за кошти ЄС у рамках проекту «Польсько-українська співпраця з розвитку туризму на прикордонні». Мета заходу — покращення привабливості й ефективного використання туристичного потенціалу п'яти гмін Люблінського воєводства та Гуцанської сільради. Учасники дійства — авто туристи, власники «будинків на колесах» із Польщі, Білорусі, Угорщини, РФ і України. Програма передбачає виллов риби, збирання грибів, ягід і лікарських трав, виступи фольклорних і танцювальних колективів, спортивні змагання.